

Barcelona, Biblioteca de Catalunya, ms. 479, f. 13r.

«Apparuerunt apostolis dispartite lingue tanquam ignis seditque supra singulos eorum Spiritus Sanctus<sup>1</sup>». Actum 2º.

*Et ut thema nostrum facilius concludatur in nostri sermonis exordio triplex regula inseratur.*

*Prima*, lo sobirà elament és en si de tal valor que co[n]ssol da fermentum et purga sens null sofisma.

*2ª*, Jhesús, Senyor transcendent, ach inextimable amor als apòstols feement, axí com al seu proïs[me].

*3ª*, per lo seu departiment han ahude gran dolor. Tant que la fe van delinquent e·s refreden en l'altisme.

*Dico igitur primo quod* lo sobirà elament et cetera. *Et istud vero ignis. De isto loquar Christus, Mathei, Luce 12:* «*Ignem veni mitere in terram et quod volo nisi ut ardeat<sup>2</sup>*». *Unde mala 3 ignis est*, «*Conflans et emundans argentum<sup>3</sup>*». *Unde Cirillus:* «*Qui aurum et argentum purgare neverunt per ignem eorum sorditatem consumunt<sup>4</sup>*». *De isto, Ysaya 4:* «*Creavit Deo super omnem locum montis Syon splendorem ignis flamantis<sup>5</sup>*» et *Proverbiorum ultimo:* «*Ignis nunquam dicit sufficit<sup>6</sup>*». *Suas autem conditiones volens ostendere Dionisus, in De jerarchia angelica. Ita inquit capitulo XII,* «*Ignis est corpus sensibile, longe, excellentius<sup>7</sup> et subtilius omnibus aliis rebus cor[po]ralibus et naturae spirituali proximum ac per hoc effectum suum dissimilius cunctis aliis demonstrat. Ignis enim in omnibus est et per omnia clare se venit et ab omnibus non removetur, est tum<sup>8</sup> occultus, incognitus inmensurabilis, invisibilis quodammodo incorporeus potens ad actionem propriam mobilis. Tradens se omnibus quoquomodo approximantibus movens universa se participantia renovantius omnium naturae custos illuminativus cum circunvelatis splendoribus, clarus, discretus, distinguens et resiliens, deorssum pascens vel paciens et sursum movens, acute means, excelssus, non recipiens ignominiam minorationis super moncius comprehensivus et mutativus, in se revertens semper activus<sup>9</sup>*», *in quibus verbis ad eorum expositionem aliquae regule sunt inserendo. Ostenditur enim:*

Com sa habitació és fundada en altura *quia dicitur excelssius<sup>10</sup>*. *Unde Comentator:* «*Inter omnia elementa situm, habet sublimiorem, et hoc quia materiam habet leviorum. Pondere carens sublime querit vel petit superminet universis et quidquid corporeum est praeter ipsum naturaliter sub eo subistit<sup>11</sup>*».

Com sa empremta tan és subtil e en si pura, *quia dicitur «Quodammodo incorporeus<sup>12</sup>*». *Unde Comentator:* «*Propter subtilitatem sua substantie, propter subiectam materiam sensu non videtur<sup>13</sup>*».

Com sa speculació passa tot cos de natura, *quia dicitur «Naturae spirituali proximum», quia dicit Dyonisus: «Ignis videtur esse medius inter visibilia et invisibilia<sup>14</sup>*».

Com és incomprehensible terme, no·l pot retenir cosa dura, *quia dicitur inmensurabilis, unde Comentator: «Virtus eius operacio cretit in infinitum si materia fuerit infinita quamdiu enim materia subiecta de sufficit ignis non deficit sed potius supercrescit<sup>15</sup>*».

Com és invissible tant com no·l pot discernir. *Unde Comentator: «Sine subiecta materia sensu*

<sup>1</sup> Act. 2, 2. | <sup>2</sup> Lc. 12, 49. | <sup>3</sup> Mal. 3, 3. | <sup>4</sup> Thomae Aquinatis, *Cathena in Lucam*, cap. 12 l. 13. (▣) | <sup>5</sup> Is. 4, 5. | <sup>6</sup> Prov. 30, 16. | <sup>7</sup> Ms. excellentius. | <sup>8</sup> ratllat omnibus. | <sup>9</sup> *De proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 107v.-b. | <sup>10</sup> Excelssius subratllat. | <sup>11</sup> *De proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 107v.-b. | <sup>12</sup> Quodammodo incorporeus subratllat. | <sup>13</sup> *De proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a. | <sup>14</sup> *De proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.a. | <sup>15</sup> *De proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a.

*non participatur<sup>16</sup> et ideo dicitur «occultus<sup>17</sup>».*

Com és certament moible tot lo món deu circuir. *Et ideo dicitur: «Mobilis movens universu se participantia». Unde: «Motu figetur spirituale quod est ignis moventur omnia inferiora<sup>18</sup>».*

/<sup>13v</sup> És en si [...]<sup>19</sup> *et ideo dicitur: «Illuminativus cum circunvelatis splendoribus [...]<sup>20</sup> splendidi ignis radii foris emitant, sed circumvelantur quia rursum ad secretum sue substancie sinum reductus a nostris sensibus occultantur<sup>21</sup>».*

És agut e penetrant tant que l'om no·u pot entendre. *Et ideo dicitur: «Acute means», unde Comentator: «Proprie virtutis motu subintrat sine resistentia et penetrat universsa<sup>22</sup>».*

És si matex manifestant, e tot co que·l vol apredre. *Et ideo dicitur: «Clarus manifeste distinguens», unde Comentator: «Se manifestando alia sibi subiecta manifestat et eorum colores et figuras oculis representat<sup>23</sup>».*

Ha virtut que·s atractiva, tot co que ab él s'acosta. *Et ideo dicitur: «Deorsum pa[s]cens et sursum trahens», unde Comentator: «Materiam in quam agit rare faciendo<sup>24</sup> dissoluit et coloris sui violencia sursum trahit».*

Ha virtut renovativa, car tota velura hosta. *Et ideo dicitur: «Naturae custos renovativus omnium». Unde Ysidorus, De sumo bono: «Omnia veterastunt antiquantur et dificiuntur qua virtute ignea non servatur ut patet in senibus in quibus deficit calor naturalis<sup>25</sup>».*

Ha virtut inmunitiva, tremudant en sa semblansa. *Et ideo dicitur: «Inmutatibus», unde Comentator: «Materiam in qua agit apprehendens illam non deserit, sed consummando in suam similitudinem convertit<sup>26</sup>».*

Ha virtut co[mu]nicativa, que de si no ffa finanssa. *Et ideo dicitur: «Non recipere ignominiam minorationis», unde Aristoteles: «Sicud cum efundere non augere sicud cum recipere non minoratur<sup>27</sup>».*

Ha virtut purgativa, gitant tota malaurança. *Et ideo dicitur: «Potenter activus». Et Iob 23: «Aurum igne purgatur<sup>28</sup>».*

Ha virtut alterativa, regirant naturalesa. *Et ideo dicitur: «Resiliens», et ideo dicitur Libro de propietatibus rerum: «Humores in corpore exquoquit et digerit et cibos crudos consumendo in eis superflua sapidos et sanos reddere consuevit<sup>29</sup>».*

És sa virtut difusiva en tot quan és de fermea. *Et ideo dicitur: «In omnibus et per omnia dare se venit», unde Libro de propietatibus rerum: «In omnibus rebus invisibiliter et inclusus quod enim manifestum est quia ex forti corporum solidorum allisionem ignis excutitur in quibus esse nullatenus putabatur<sup>30</sup>».*

És de virtut unitiva e baste sa saviesa. *Et ideo dicitur: «Potens ad accionem» unde Comentator: «In unius substantiam et alterius sensibilis distantiam penitus non sentitur<sup>31</sup>».*

*Ignis est excelssus primum*

*Quondam incorporeus secundum*

*Naturae spirituali proximum 3m*

*Inmenssurabilis. 4m*

*Occultus 5m*

*Mobilis movens universia se partipantia 6m*

*Illuminativus cum circunvelatis splendoribus 7m*

*Acute means 8m*

*Clarus manifestacione distinguens 9m*

*Deorssum pascens et sursum trahens 10m*

*Naturae custos renovativus omnium 11m*

*Inmutativus 12m*

<sup>16</sup> Ms., percipitur. *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a. | <sup>17</sup> Occultus subratllat. |

<sup>18</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a | <sup>19</sup> Gairebé tota una línia il·legible degut a una taca. | <sup>20</sup> Gairebé tota una línia il·legible degut a una taca. | <sup>21</sup> Johannes Scotus Erigena, *Versio operum Sancti Dionisii*, PL 122, 256C. (¶). | <sup>22</sup> *De Proprietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a. | <sup>23</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-a. | <sup>24</sup> Ms., refaciendo. | <sup>25</sup> Cita no localitzada. | <sup>26</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-b. | <sup>27</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-b. | <sup>28</sup> Iob 23, 10. | <sup>29</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-b. | <sup>30</sup> *De propietatibus rerum*, Igne. UB-R, Inc. 468, 108r.-b.

*Non recipiens ignominiam minorationis 13m  
 Potenter activus 14m  
 Resiliens 15m  
 In omnibus et per omnia dare se venit 16m  
 Potens ad accionem 17<sup>32</sup>.*

/<sup>14r.</sup> Dico 2º quod Jhesús, Senyor transcendent, et cetera. Iohannis 15: «Sicud dilexit me pater et ego dlexi vos<sup>33</sup>», super quibus verbis Augustinus: «Non sicud se diligunt homines qui corrumpunt nec sicud se diligunt homines quia homines, sed sicud se diligunt qui Dei sunt et filii altissimi omnes<sup>34</sup>», unde reperio aliqua signa inter homines mutuo se diligentes qui quidem fuerunt inter Ihesum et apostolos.

Primum. Cum libenter est in uno loco cum eo. Unde Petrus Blassensis: «Licet vera amicitiam solum requirat affectum cum obsequium non excludit<sup>35</sup>». 2m. Cum amore suum sibi secreta cordis revelat, unde Crisostomus: «Amantium mos est ut amorem suum<sup>36</sup>» et cetera. 3m. Cum libenter pro eo patitur. Gregorius: «Amor pene interrogat si quietus quis veraciter amat<sup>37</sup>». 4m. Cum libenter de eo cogitat. Gregorius, Omelia 24: «Hoc habet vis amoris, ut quos diligit cogitet nec alium se credat ignorare<sup>38</sup>». Hec 4 habuit mutuo cum apostolis

Primo<sup>39</sup>. Libenter erant in uno loco cum eis, unde Luce 18: «Ecce ascendimus Ierosolima<sup>40</sup>», Iohannis 12: «Si quis mihi ministrat me sequatur et ubi sum ego<sup>41</sup>». 2º. Pro eis passus est. 1ª Petri 2º: «Christus passus est pro nobis nobis relinquens exemplum<sup>42</sup>». 3º. Secreta sui cordis revelant. Unde Iohannes 15: «Omnia quecumque audivi a patre meo nota feci vobis<sup>43</sup>». 4º. Libenter de eis cogitant. Unde qui debunt transire de mundo ad patrem cogitando. De eis dixit nunc autem: «Pro eis rogo non pro mundo<sup>44</sup>», ut per omnium horum concordia dicatur id Iohannes 13: «in fine dilexit eos<sup>45</sup>». 5m. Cum libenter dat pro eo omnia quod habet, unde Theofrastus: «Amicus non est qui fortune et boni particeps non est<sup>46</sup>». Habuit Christum, unde Tulus: «Amicitia est humanarum rerum cum benivolentia distributio<sup>47</sup>», et Iohannis 17: «Omnia quae dedisti mihi dedi eis<sup>48</sup>». 6. Cum libenter odit suum inimicum, unde Bernardus: «Tunc verus amor es si ea vis dilectionis in eum quod diligis transformeris<sup>49</sup>». Hoc habuit Christus, odit enim mundum quod erat inimicus eorum, unde Iohannes 15: «Si mundus vos odit, scitote» et cetera «Quia me priorem vobis [odio] habuit<sup>50</sup>»<sup>51</sup>.

Dico 3º quod apostoli per lo seu departiment et cetera. Iohannes 16: «Mundus autem gaudebit vos autem contristibamini<sup>52</sup>», unde Augustinus: «Contristati sunt discipuli de absencia domini<sup>53</sup>». Sicud filii de abstencia cari patris, unde Gregorius; «Tristes erant apostoli de nece sui domine<sup>54</sup>», sed nec oritur una questio: quare apostoli contristati sunt, postquam ipsum sciebant venturus. Respondetur sic dicitur [Corintiorum]: «Omnia in figura contingebant illis<sup>55</sup>».

Sunt autem 6 rationis quare nos debemus tristari eorum exemplum:

Primo. Perquè lo peccat perpetrat, qui és fort a Déu contrari. Ieremia: «Luctum unigeniti fac tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos<sup>56</sup>».

<sup>32</sup> Al marge, tallat [Co]mentator [Av]erois. | <sup>33</sup> Io. 15, 9. | <sup>34</sup> Augustinus, *Tractatus LXV*. PL 35, 1808. (¶) | <sup>35</sup> Mfl, amicitia, dk (¶); Petrus Blassensis, *De amicitia*, PL 207, 871ss. | <sup>36</sup> Cita no localitzada. | <sup>37</sup> Gregorius Magnus, *Moralia in Job*, cap. 15. PL 75, 520a. (¶) | <sup>38</sup> No localitzada en Gregori, però sí a Alcuinus, *In evangelium iohannis*. | <sup>39</sup> Al marge, “Ecco ego sum vobiscum omnibus diebus. Mathei ultimo”. Mt. 28, 20. | <sup>40</sup> Lc. 18, 31. | <sup>41</sup> Io. 12, 26. | <sup>42</sup> 1Petr., 2, 21. | <sup>43</sup> Io. 15, 15. | <sup>44</sup> Io, 17, 9. | <sup>45</sup> Io. 13, 1. | <sup>46</sup> Mfl, amicicia, ex. (¶). | <sup>47</sup> Mfl, amicicia, as. (¶). | <sup>48</sup> Io. 17, 24. | <sup>49</sup> Cita no localitzada. | <sup>50</sup> Io. 15, 18. | <sup>51</sup> al marge, “prima Petri ultimo” | <sup>52</sup> Io. 16, 20. | <sup>53</sup> PL 35, 1893. (¶) | <sup>54</sup> Himne *Tristes erant apostoli*, atribuit a sant Gregori. | <sup>55</sup> 1Cor10, 6. | <sup>56</sup> Ier 6, 26.

2º. Perquè lo bé qui'ns és levat que és de gran scenari. Trene 1: «*Idcirco ego plorans quia longe factus est a me consolator*<sup>57</sup>».

3º. Quia als dyables són obligats qui·n té, axí com a violari, *et ideo Job X*: «*P langam paulum dolorem meum*<sup>58</sup>».

4. Car estam en gran duptanssa mentre som en sta vida. *Eccesiastes*: «*Nescit homo utrum*<sup>59</sup> *amore [an odio dignus sit]*<sup>60</sup>».

5. Car som<sup>61</sup> posats en prologanssa, no saben cant serà a mida. *Psalmos*: «*Heu mihi quia incolatus me prolognatus est [...]*<sup>62</sup>».

6. Car soferí greu sperança de la glòria infinida. *Psalmos*: «*Super flumina Babilonis illi sedimus*<sup>63</sup>».

/<sup>14v</sup> *Sed quid prosunt nobis iste tristitia. Dico quod sunt nobis utiles ad 7 propter tristitia. Enim De nostres iniquitats és feta purgació, Psalmos: «Levabo per singulos noctes lectum meum*<sup>64</sup>».

De eternal plor som escapats e avem evasió. *Ysaya 3*: «*Plorans nequaquam plorabis*<sup>65</sup>».

Dels béns de Déu som heretats poseint fruició. *Ecclesiastes 4*: «*In sapientia eius luxit anima mea*<sup>66</sup>».

En l'alt cel són consolats per remuneració. *Mathei 5*: «*Beati qui lugent quam ipsi conso[labuntur]*<sup>67</sup>».

Los àngels se'n són alegrats tornan en possessió. *Iudiciis 2*: «*Ascendit angelus ad locum flentium*<sup>68</sup>». *Unde dicitur vinum angelorum lacrime flencium*.

Los demonis ne són sobrats faent d'éls submerció. *Exodi 14*: «*Pharao submersus est in aquis*<sup>69</sup>», *igitur in tristiciis huius seculi, sed tunc nobis dicetur id*: «*Tristitia vestra vertetur in gaudium*<sup>70</sup>». *Patet in tertia regula. Ut igitur ex nostro thematis formetur questio, fiat talis ratio:*

Pus axí és que lo sobirà alement *et cetera, ut dicit prima regula*

Pus axí és que·l Ihesús, rey transcendent, *et cetera, ut dicit 2ª*

Pus axí és que per lo seu departiment *et cetera, ut dicit 3ª. Igitur sequitur*

que Jesús, com lur ben volent, per mitigar lur tristor, lengues de foch tremetent, los gità de tota error, seyalant-los ab sa crisma, *et hoc dicunt verba nostri thematis. In quibus verbis 3 solutiones ad 3 quod nobis possent fieri questiones breviter ostenditur*.

Prima qüestió. Esta festa annual, per què és celebrada? *Et respondet thema quod apparuerunt a Deo linguis.*

2ª qüestió. En quina spem lo seyal esta generals és dada? *Et respondit thema quod tanquam ignis.*

3ª qüestió. Quin és lo bé cominal que vau tot esta maynada? *Et dicit thema quod sedit et cetera.*

*Pro primo Canticorum 2: «Flores apparuerunt in terra nostra*<sup>71</sup>» *Proverbiorum 2º, Exodi 24: «Erat serpens glorie domini quasi ignis ardens*<sup>72</sup>». *Proverbiorum 3º, Psalmos: «Spiritus tuus bonus deducet mihi in teram rectam*<sup>73</sup>».

*Dico igitur primo quod ponitur una questio et est: quare istud festum celebratur? Et respondet thema, quia hodie «Apparuerunt apostolis dispartite lingue». Sed quare sibi apparuerunt lingue et non alia membrarum? Propter ipsius lingue conditiones et etiam*

Per la lengua nós parlam, referant nostre coratge.

Per la lengua doctrina faent, co qui·ns fa dapnatge.

Per la lengua nós jutjam l'om, d'on és, ne son linatge.

<sup>57</sup> Lam. 1, 16. | <sup>58</sup> Iob 10, 20. | <sup>59</sup> Segueix ratllat il·legible. | <sup>60</sup> Eccl. 9, 1. | <sup>61</sup> Ratllat, quia es. Car som, sobrelineat. | <sup>62</sup> Ps. 119, 5. | <sup>63</sup> Ps. 137, 1. | <sup>64</sup> Ps. 6, 7. | <sup>65</sup> Is. 30,19. | <sup>66</sup> Cita no localitzada. | <sup>67</sup> Mt. 5, 5. | <sup>68</sup> Iud. 2, 1. | <sup>69</sup> Gen. 15, 10. | <sup>70</sup> Io. 16, 20. | <sup>71</sup> Cant. 2, 12. | <sup>72</sup> Ex. 24, 17. | <sup>73</sup> Ps. 142, 10.

Per la lengua castigam los hòmens qui fan autratge. *Cum igitur apostoli*

Aguessen totstems a parlar de Jesús, rey excel·lent: «*Loqui mihi ante reges et presidens*<sup>74</sup>, *Mathei X.*

Aguessen a doctrinar molt innumerable gent, «*Euntes docete omnes gentes*<sup>75</sup>» *Marcus ultimo.*

Aguessen dret a jutyar la<sup>76</sup> gent que és deffalent, *Psalmos* «*Iuste iudicate filii homini*<sup>77</sup>».

Aguessen a castigar e reprendre ferventment, *Psalmos*: «*Propter iniquitatem corrumpuisti hominem*<sup>78</sup>», *igitur necesse erat quod haberent diversos modis linguarum cum quibus ita fecerunt.*

<sup>79r.</sup> *Dixi 2º quod ostenditur in predictis verbis una alia questio, et est: quare in spem ignis apostoli erant recepturi 7 dona Sancti Spiritus? quibus concordant cum proprietatibus ignis quam alterius elementi:*

*Ignis purgat sordibus, sicud donum timoris. Ecclesiasticus primo: «Timor [Dei] expellit peccatum*<sup>79</sup>.

*Ignis liquefacit, sicut donum pietatis. Canticus 3 «Anima mea liquefacta facta est*<sup>80</sup>.

*Ignis congregat ethereogena, sicut donum sciencia docte habere cor unum.*

*Ignis testam consolidat, sicut donum fortitudinis corda mollia. Psalmus: «Aruit tanquam testa virtus mea*<sup>81</sup>.

*Ignis sursum rendit, sicut donum consilii in altum vadit. Mathei 16: «Vade et vende omnia*<sup>82</sup> et cetera.

*Ignis illuminat, sicut donum intellectus. Iohannis 15: «Ille nos docebit omnia*<sup>83</sup>.

*Ignis inflammat, sicut donum sapientiae. Luce XII: «Ignem veni mitere in terra*<sup>84</sup>. Set nunquam iste huius ignis alias apparuit certe sicut apparuit enim.

*Abrahe inclinabo. Genesis 15*

*Moisi in rubeo. Exodi 3*

*Populo israeliticu in columpna ignis et nubis. Exodi 14*

*Populo israelico in datione legis. Exodi 24*

*Helie in translacione sua. 4 Regis 2º*

*In sacrificiis sanctorum ut patet in pluribus locis.*

*Primo, in sacrificio Abel. Genesis 4*

*2º, in sacrificio Gedeonis. Scilicet manue Iudicii 6*

*3º, in sacrificio Salomonis, 2 Paralipomenon 7.*

*4º, in sacrificio Helie, 3 Regis 18 et in pluribus aliis locis quod nimis esset prolixum explicare.*

*Dico 3 quod ostenditur in verbis perasumptis una questio, et est quin és lo bé comunal et cetera, et respondit themae quod «Sedit super singulos eorum Spiritus Sanctus», unde scimus quod Spiritus Sanctus in 5 speciebus misus est:*

*Primo. In spem columbe. Luce 3: «Descendit spiritus corporali specie sicud columba*<sup>85</sup>.

*2º. In spem venti terribilis. Actum 3: «Factus est repente de celo sonus tanquam advenientes*<sup>86</sup> et cetera.

*3º. In spem avelus. Iohannis 20: «Insufflavit et dixit accipit spiritu sanctum*<sup>87</sup>.

*4º. In spes nubis. Mathei 17: «Adhuc eo loquente ecce nubis magna*<sup>88</sup>.

*5º. In spem ignis, sicud hic iuxta id quolibet unicorum oritur una questio. Prima talis: quia Spiritus Sanctus in columbe spem apparuit ad denotandum quod si velimus Spiritum Sanctum recipere eius propietas debemus habere columba, enim*

<sup>74</sup> Mt. 10, 18. | <sup>75</sup> Mt. 28, 19. | <sup>76</sup> Ratllat, len. | <sup>77</sup> Ps. 57, 2. | <sup>78</sup> Ps. 38, 12. | <sup>79</sup> Eccli. 1, 27. | <sup>80</sup> Cant. 5, 6. | <sup>81</sup> Ps. 21, 16. | <sup>82</sup> Mt. 19, 21. | <sup>83</sup> Io. 14, 26. | <sup>84</sup> Lc. 12, 49. | <sup>85</sup> Lc. 3, 22. | <sup>86</sup> Act. 2, 2. | <sup>87</sup> Io. 20, 22. | <sup>88</sup> Mt. 17, 5.

/<sup>15v.</sup> *Pro cantu dat super gemitum, sic quicumque vult quod spiritus habitet in eo  
Super petram semper nidificat  
Est sine felle  
Cum omnibus pacem habet*

*Primo debet gemere. Hieremiae: «Luctum unigenitum fac tibi<sup>88</sup>»  
2º debet ponere nidum suum, id est, intellectum in petra, qui est Christus. Petra autem erat Christus.  
3º debet essere sine felle et malicia, nam sapientia: «In anima malivola non introibit sapientia<sup>89</sup>».  
4º debet habere pacem cum omnibus. Psalmos: «Ecce quam bonum et quam iocundum habitare fratres in unum<sup>90</sup>».*

*Sed circa istud spiritum aliqualiter insistendo videndum est quibus venit, ad quid venit, unde venit.*

*Ad primum igitur cum dicitur quibus venit dicendum quod gentibus paratum.  
Penitentibus. Act 2: «Et penitentiam agite, et laboret unusquisque in nomine Ihesuchristus et accipietis donum [Spiritus Sanctus]<sup>91</sup>.  
Caste viventibus, 1 Cor 4: «Caste viventes templum Dei sunt, et spiritus sanctus habitat in eis<sup>92</sup>».  
Diligenter verbum Dei audientibus. Act X: «Adhuc loquente Petro verba hec cecidit Spiritus Sanctus super eos qui au[diebant] verbum Dei<sup>93</sup>».  
Veraciter diligentibus. Iohannes 14: «Si diligis me mandata mea servate, et eo rogabo patrem meum<sup>94</sup>».  
Humiliter obedientibus. Ysa LXVI: «Super quem requiescit spiritus meus nisi super humilem et temente verba<sup>95</sup>».  
Comparacionem habentibus. Luce 2: «Simeon, quod audiens memorem interpretatur, erat vir iustus et plenus Spiritum<sup>96</sup>».*

*Circa 2m, cum quius ad quid venit do quod ad 5  
Primo ad peccatores arguendum. Iohanis 16: «Cum venerit paraclium et arguet mundum de peccato de iusticia et de iudicio<sup>97</sup>», glosa de peccato infidelitatis quod habunt, de iusticia Dei quam non habunt, de iudicio quod non timent.  
2º ad vivificantum, id est, dandum vitam gracie. Iohanis 6: «Spiritus est qui vivificat<sup>98</sup>» et Ezequiel 37: «Dabo vobis spiritum<sup>99</sup>» et cetera.  
3º ad docendum. Iohannis 16: «Decebit vos omnem veritatem<sup>100</sup>».  
4º ad accedendum in amore dei. Luce XII: «Igne veni mitere in terra et quod volo ubi ut accendatur<sup>101</sup>».  
5º ad consolandum. Consolat autem tria genera homini*

*Exunes in penitentia. Luce primo: Spiritus Sanctus supervenit in Maria<sup>102</sup>, quia amare illi praeterque in penitentia<sup>103</sup>.  
Exunes in pauperitate, Ephesi 4: «Scio habundare et scio penuriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat<sup>104</sup>».  
Exunes in tribulacione, Daniel 3: «Angelus domini descendit cum Azaria et socii eius in fornacem et fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem<sup>105</sup>.*

*Circa tertium cum quia unde venit, respondeat Ezequiel in 37 capitulo dicens «A quatuor ventis spiritus venit<sup>106</sup>», scilicet primo ab oriente, et per istud significatur consideracio nativitatis*

---

<sup>88</sup> Ier 6, 26. | <sup>89</sup> Sap 1, 4. | <sup>90</sup> Ps. 132, 1. | <sup>91</sup> Cf. Act. 2, 38. Vulg., laboret en loc de baptizetur. | <sup>92</sup> 1Cor 6, 19. | <sup>93</sup> Act. 10, 44. | <sup>94</sup> Io. 14, 15-16. | <sup>95</sup> Cf. Is. 66, 2. | <sup>96</sup> Bonaventura, *Commentarium in evangelium Lucae*. | <sup>97</sup> Io. 16, 8. | <sup>98</sup> Io. 6, 64. | <sup>99</sup> Ez. 37, 6. | <sup>100</sup> Io. 16, 13. | <sup>101</sup> Lc 12, 19. | <sup>102</sup> Cf. Lc. 1, 34. | <sup>103</sup> Cita no localizada. | <sup>104</sup> Phil. 4, 13. | <sup>105</sup> Dan. 3, 49-50. | <sup>106</sup> Ez. 37, 9.

*nostre. Ista consconsideracio perduce nos as portum salutis. Hoc satis bene figuratum est<sup>/16r.</sup> Mathei 2, ubi dicitur quod «Magi veniunt ab oriente stella duce et repropierunt Christum<sup>107</sup>». Idem, si nos velimus venire ad consconsideracionem nostram et fragilitatem, scilicet nativitatis duce stella, igitur Spiritus Sancti gratiam perveniemus ad Christum.*

*Secundus, ventus dicitur occidentalis quia venit ab occidente. Per istud intelligo consconsideracio proprie mortis. Iste ventus ducet hominem ad penitentiam. Hoc figuratum est Exodi 9, ubi dicitur quod «Ventus venit vehemens ab occidente proiescit locustas in mare Rubrum<sup>108</sup>». Ventus vehemens veniens ab occidente est consideracio proprie mortis quod proiescit locustas, igitur superiam et homines in mundo per peccata volantes in mare rubrum, scilicet penitenciam. Nam, sicut dicit Gregorius: «Qui bene considerat qualis erit in morte super erit timidus in operacione<sup>109</sup>» et ideo Ecclesiasticus 7: «Memorare novissima tua et in eternum non peccabis<sup>110</sup>».*

*Tertius ventus est aquilo, in quo vero consideracio eterne dampnacionis, quia aquilo est ventus frigidus et crudelis, et de isto dicitur Iere[mia] primo, «Quid tu vides Ieremia, ollam succensam ego video et penna eterna, et faciem eius quasi facis aquilonis. Et dixit Dominus ad me: ab aquilone pandetur onme malum<sup>111</sup>»<sup>112</sup> et ideo clamat Zacaria 3: «O, o, o fugite de terra aquilonis. O superbi, o [a]vari, o inmundi, fugite de terra aquilonis<sup>113</sup>», id est, infernus, ubi iam habitatis per reatum vester culpe.*

*Quartus ventus est auster, quia ab austro venit, et per austrum, qui est ventus livis et calidus, significatur consconsideratio eterne iocunditatis. De isto dicitur Canticorum 5: «Surge aquilo», id est, tu diaboli, «et veni austre», id est, tu Sancto Spiritus «et perfla ortum meum», id est, in conscientiam meam, «et fluent aromata illius<sup>114</sup>», id est odor bonus habundante. Virtutum de isto Abacuch 3: «Deus ab austro veniet et sanctus de monte Pharan<sup>115</sup>». De istis 4 ventis, id est, 4 considerationibus venit Spiritus Sanctus in cordibus hominum et de istis edicit electos ad eternam gloriam. Unde Ysayas XL: «Adduccam semen tuum Iacob, ab oriente et congregabo te ab occidente, et dicam aquilo da, et austro: noli prohibere. Afer filios meos de longinquu<sup>116</sup>», id est, de mundo, et de Domine in gloria celeste, quam*

Com sa habitació és fundada en altura, *quia excelsus*.

Com sa speculació és subtil e en si pura, *quia quidam alio incorporeus*.

Com és incomprehensible, terme no'l pot retenir, *quia inmensurabilis*.

Com és leuger e móible, tot lo món deu circuir, *quia mobilis movens se participantia*.

Com és en si clareyant, que huyll no'l pot compendre, *quia clarus*.

Com és bé manifestant loch escur si'l pot apendre, *quia manite disinguens*.

Com ha virtut accentia per sa calor natural, *quia sursum trahens*.

Com ha virtut renovativa la natura humanal, *quia vere custos renovatus omnium*.

Com ha virtut purgativa gitant tota maleveranca, *quia potenter activus*.

Com ha virtut emitiva, qui non són d'una semblansa, *quia effectum suum dissimilis cunctis aliis demonstrat*.

<sup>107</sup> Mt. 2, 1. | <sup>108</sup> Ex. 10, 19. | <sup>109</sup> Mfl, mors, ai (▣); Gregorius Magnus, *Moralia in Iob*, 13, 29. (CCSL143A, p. 686-7, l. 2-9) . | <sup>110</sup> Eccli. 7, 40. | <sup>111</sup> Ier. 1, 13-14. | <sup>112</sup> Al marge, Unde Ecclesiastes XL: frigidus ventis aquilo flovit et gelavit christi stallus ab aquila. | <sup>113</sup> Zac. 2, 6. | <sup>114</sup> Cant. 4, 16. | <sup>115</sup> Ab. 3, 3. | <sup>116</sup> Is. 43, 5-6.